

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 328. Quodnam sit tempus retractui concessum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

eâ factâ, contrahatur emptio & venditio interdantem & accipientem, & prædium datum censfeator venditum. *l. 4. §. 5. & 16. ff. de jur. dot.* vel fit solum taxationis gratiâ, ut constet, quanti res data sit, declareturque summa, quæ pro rebus dotalibus redditur, casu quo culpâ mariti perditæ aut deterioratæ. *l. 69. §. 7. ff. eod.* in hac inquam datione est locus retractui, seu potest proximior consanguineus dato pretio, quod res æstimata est, eam retrahere ab accipiente, nimirum marito, utpote qui illius ex empto secutus nuptiis dominium pleno jure consecutus est, ita ut commodum exinde sentiat, dispendium subeat, & periculum præstare teneatur juxta. *l. 10. l. 69. & 16. ff. de jure dotum. l. 10. C. eodem. & Castrop. p. 3. const. 23. defens. 26. num. 2. Berlich, p. 3. concl. 29. num. 74. Muller. l. c. lit. d.* Secus verò si datum non æstimatò & ita docent Aflickis *de jur. protimis. §. 3. num. 7.* Tiraq. *de retract. l. 1. §. 1. gl. 14. num. 69. & seq. Castrop. l. c. num. 5. Muller. l. c.* qui tamen idem, seu rem retrahi non posse, si in dotem detur æstimatò taxationis gratiâ, docet citato Paril. *p. 3. conf. 81. num. 7.* Quin & alii apud eundem tenent, constitutionem dotis, sive fiat æstimatò, sive non æstimatio facta gratiâ venditionis, sive solum causâ taxationis, retractui non subjacere ob dotis favorem, cujus gratiâ multa specialia concessa leguntur. *l. 1. solut. matrim. aurb. res qua. C. communia de legat. eâ ducti ratione, quòd licet æstimatio speciem venditionis contineat, & rei dotalis traditione dominium in emptorem maritum transferatur, hæc tamen emptio dotis gratiâ seu quasi emptio multum differat à simplice emptione, adedque non eodem jure quò hæc veniat.* Adhæc, cum mulier res dotales etiam æstimatas soluto matrimonio vindicare possit, æstimatio revera non amplius inducere venditionem videatur. Illud, quod idem Muller. citatis pro hoc aliis, dicit, dotem, quæ assignari solet moniali ingredienti monasterium, aut etiam Ecclesiæ ante ejus fundationem & constructionem, non subjacere retractui juxta *c. 8. de consecrat. eccles. & ibi Abb. verius videtur.* quò etiam referri posse dotes in fundationem Academiæ conferri solitas Arg. *cit. c. 8. ait idem.*

4. Resp. quartò: In datione rei patrimonialis in pignus seu hypotheccam, si oppignoratio facta pro tanto pretio, ut non sit spes relutionis, admittendus est retractus. Tiraq. *de retract. l. 1. §. 1. gl. 14. num. penult.* Castrop. *l. c. num. 6.* eò quòd tunc censeatur virtualiter & tacitè vendita, seu in perpetuum alienata. Arg. *L. legata. §. fin. ff. de suppellect. legat.* dum ibi dicitur inter bona legata non censeri rem leganti oppignoratam, nisi fuerit pro tanto pretio oppignorata, ut non sit spes relutionis. Quam tamen cessationem spei relutionis non licere inferre ex eo, quòd res oppignorata pro tanto pretio, quanti ipsa æstimatur, quia ait Castrop. ex eo inferre videtur, non esse tunc retractui locum; eum tunc non censeatur venditio.

5. Resp. quintò: In transactione, non quidem quò ad rem, super qua fit transactio, sed quò ad jus, quod remittitur, maximè si remittatur soluto pretio; cum tunc sit vera hujus juris venditio, est locus retractui, saltem de jure

communi. Tiraq. *l. c. num. 60. & seq.* Dico: *de jure communi*: quia contrarium verius esse dicit Castrop. *l. c. num. 7.* spectato jure Regio Regni sui, utpote quò retractui tantum subsistant bona immobilia, non verò istiusmodi jura constituentia genus aliquod tertium bonorum medium inter mobilia & immobilia.

6. Resp. sextò: In permutatione retractui locus non est, idque etiam si in permutatione adderetur aliqua pecunia, eò quòd res permutanda non adæquet æstimatorem rei, cum qua permutanda; eò quòd non addatur hæc pecunia, ut venditionem constituat, sed ut compenset excessum alterius rei, qua cum fit permutatio, nisi tamen fieret talis permutatio in fraudem retractus, ita Castrop. *l. c. num. 9.* dicens in regno suo esse extra dubium.

Quæst. 328. Quodnam sit tempus retractui concessum?

Resp. primò: Debet ea fieri intra tempus à jure vel consuetudine statutum. De jure autem communi post factam consanguineo proximiori legitimam denunciationem, & requisitionem, num velit rem emere, conceduntur ei duo menses, intra quos si emere nolit, res alteri vendi potest etiam extraneo, absque eo, quòd ea dein ab eo retrahi possit. Gail. *l. 2. obs. 19. num. 8.* Laym. *l. 3. sum. tr. 4. c. 17. num. 35.* Castrop. *tr. 33. d. 5. p. 29. §. 7. num. 1.* cum communi. An autem in hoc casu remotiores consanguinei, quibus nulla facta denunciatio, aut quibus nihil constitit de nolitione emendi proximioris retrahere adhuc possint rem venditam extraneo, meritò dubitari potest; cum per illam nolitionem seu cessionem proximioris, aut etiam mortem illius jus retractus adimi non posse videatur; uti id eis adimitur juxta dicta, dum re publica licitationi seu subhastationi exposita, iis non reclamantibus, extraneo addicta fuit. Si verò irrequisito proximioris res vendita fuit, ad retrahendum conceditur illi annus. AA. citati id colligentes ex *lib. 2. feudor. §. Tuus filios.* Porrò num annus ille incipiat currere à die venditionis essentialiter perfectæ, nimirum per consensum mutuum contrahentium; an verò non nisi à die traditionis factæ seu venditionis completæ per traditionem, non convenit inter AA. posterius non improbabiler tenent. Gomez. *l. 2. var. c. 2. num. 16.* Faber, *in §. 1. Inst. h. t.* & alii apud Castrop. *l. c. num. 2.* hoc præcipuè nisi fundamento: quòd res non censeatur alienata & existè extra familiam, antequam venditio omnino consummata & completa, dominiumque rei translatum in extraneum, quòd factum ante traditionem non censeatur. Ad hæc lex retractus sit odiola, adeoque tempus ei statutum non videatur ampliandum. Alias eorum rationes vide apud Castrop. quas nescio, num satis plausibiliter diluat. *num. 4.* Nihilominus contrarium tradit. *num. 3.* citans pro hoc inter alios Tiraq. *l. 1. de retract. §. 1. gl. 10. num. 111. & §. 26. gl. 2. num. 42.* Covar. *l. 3. var. c. 11. num. 2.* Gutt. *2. pract. quæst. 152.* Laym. *ubi ante* qui tamen plus non dicit, quam currere hunc annum post perfectam venditionem, nulla interim speciali ratione allatâ pro hac sententia. Sed neque satis in

in eo conveniunt AA. num annus ille incipiat currere contra ignarum facta venditionis, Affirmat idipsum Laym. *loc. cit.* quamvis addat, justam & probabilem ignorantiam præbere posse causam restitutionis in integrum teste Gail, ubi ante. Quod ipsum tamen de restitutione in integrum Castrop. *num. 18.* negare videtur, dum inquit: ignorantibus, absentibus, minoribus, qui in te a dies rem patrimonialem seu avitam venditam non retraxerunt, beneficium restitutionis nequam concedi. E contra Arg. *tit. 9. §. fin. l. 2. fen-dor.* ubi dicitur: annali silentio, ex quo sciverit, computando: volunt hoc tempus non computandum, nisi à die cognita alienationis. Berlich. *p. 2. concl. 40. num. 28.* Engels. *h. t. num. 24.* quos citat & sequitur Reiffensl. *h. t. n. 405.* quod ipsum sentire videtur. Castrop. *dum cit. n. 4.* ait, tempus illud non computari à venditione omnino secreta, sed à venditione ex se manifesta, & quæ in notitiam consanguineorum venditoris pervenire poterat. De cætero, sicut in eo conveniunt omnes, quòd, quando ex parte contrahentium non habetur perfecta, nisi accedente scriptura; ante hanc dictum tempus non incipiat currere, ita verior & receptor est sententia, etiam apud eos, qui volunt illud currere ante traditionem rei venditæ, quòd ubi venditio est celebrata sub conditione, illud incipiat currere, non à die celebrati contractus, sed à die existentis & completæ conditionis, eò quòd contractus talis ante impletam conditionem non sit perfectus, neque perfectam obligationem inducat ad rem promissam, tamen inducat obligationem expectandi eventum conditionis. Et sic docent Tiraq. *cit. gl. 10. num. 45.* Covar. *loc. cit. c. 11. num. 1.* Molin. *cit. d. 370. post medium.* Castrop. *cit. §. 7. num. 9.* & alii apud illos. Sed neque secus est, ut vult Tiraq. si res vendita sub conditione tradita sit emptori; eò quòd tunc venditor videatur à conditione recessisse. Nam neque traditio ex se inducit recessum à conditione; cum res sub eadem conditione, sub qua contractus celebratus est, tradi possit, neque traditio conditionali transferatur dominium Covar. Molin. *LL. cit.* Guttier. *2. pract. quest. 153. post medium.* Castrop. *loc. cit. num. 11.* Possè tamen ex benignitate permitti consanguineo, ut retrahat ante impletam conditionem, affirmant Guttier. *loc. cit.* Tiraq. *loc. cit. §. 1. gl. 2. num. 26.* Molin. *loc. cit.* Castrop. *num. 12.* cum nihil referat emptoris aut etiam venditoris, si consanguineus retrahat sub onere conditionis in contractu appositæ; retrahentis autem multum interesse possit, cum fortè tunc pecuniam paratam habeat, quam postea non habebit. Quòd si verò facta venditio sub pacto revenditionis, tempus retractus computandum & inchoandum à puncto celebrati contractus; eò quòd facta tali venditione (intellige secuta traditione) res acquiritur emptori, esto revocabiliter Tiraq. *l. 2. de retract. §. 2. gl. unic.* Molin. *loc. cit.* Castrop. *cit. §. 7. num. 13.* Si facta pro censu ab emptore redimibili, tempus dictum; non à die redemptionis census, ut Tiraq. *loc. cit. num. 80.* eò quòd videatur ab hac redemptione tanquam à conditione dependere venditio; inchoandum esse, sed à die celebrati contractus; eò quòd, licet illa venditio importet redemptionem census, non tamen importet illam ut conditionem suspensivam venditionis, sed tanquam illius executivam, tenet cum Covar. *3. var. c. 11.*

R. P. Leur. *Jur. Can. Lib. III.*

num. 5. & 6. Azebed. & aliis Castrop. *num. 14.* Ac denique dum res patrimonialis venditur nomine alterius ex sufficiente mandato ab eo ad hoc habito, incipit hoc tempus à die contractus plenè perfecti. Si vendatur sine tali mandato, tempus dictum non incipit nisi à die supervenientis ratihabitionis, utpote ante quam venditio perfecta non est. Tiraq. *de retract. l. 1. §. 1. gl. 10. num. 61.* Castrop. *num. 15. & c.* Dum autem hic & ante dicitur: à die; intelligendum id ita videtur, ut dies ille simul computetur in dicto tempore, non verò ut excludatur ab eo, & tempus prius incipiat currere post diem illam, & ita tradit Castrop. *num. 16.* cum Molin. Gomez. Diaz. Palacio, & aliis contra Guttier. *2. pract. quest. 154.* Tiraq. *l. 1. §. 1. gl. 11. num. 16.* Castillo & alios. Illud hic notandum, quòd quamvis Castrop. & reliqui AA. ab eo citati plerique Hispani aut Lusitani, in his omnibus loquantur de novendio speciali jure regio concessio, id ipsum tamen accommodari possit anno vel semestri concessio retractui de jure communi.

Quest. 329. Quales condiciones servare debeat retrahens, ut retractus sit legitimus?

R Esp. sequentes: Primò intra tempus retractui constitutum ante omnia tenetur retrahens convenire emptorem (non quidem necessario judicialiter, nisi fortè ubi is se dolosè absentaret, tunc enim per Judicem citari posset, sed extrajudicialiter) eumque requirere, ut rem emptam recepto à se pretio restituat sibi; siquidem eo non requisito, deponendo pretium apud Judicem, non videtur posse inchoare retractum. Secundo offerre debet pretium integrum, quò emptor extraneus vel remotior consanguineus rem emit, aut quod is, non solvit, sed solvere promisit, modò nihil in fraudem commissum ab emptore Arg. *L. debet autem. ff. de adlit. edit.* Dum autem emptor rem emit credito, non obligatur retrahens illud statim solvere, sed satis est, si solvat in termino, qui fuit emptori concessus, modò tamen constituat fidejussores, quòd tunc solvet. Castrop. *loc. cit. §. 8. num. 1.* cum Gomez. *l. 2. var. c. 2. num. 22.* & aliis. Et si emptor noluerit pretium acceptare, potest retrahens illud deponere apud Magistratum, & sic restitutionem rei urgere, Arg. *L. si soluturus. ff. de solut. L. obsequatione. C. cod. Dixi: pretium integrum.* quamvis enim Jason. Castrenf. & alii velint, retrahentem non teneri integrum pretium refundere, si constaret emptorem plus justo pro re dedisse. Bald. tamen in *l. 2. C. de rescind. vendit. in fine.* Harprecht. in *§. ult. Inst. h. t. à num. 264.* Jo. And. & alii, quos citat & sequitur Reiffensluel. *h. t. num. 403.* probabilis docent, debere retrahentem offerre totum id, quòd emptor sine dolo & fraude dedit vel promisit, etsi justum pretium excedat, Arg. legum citatarum; cum ibi præcipiatur simpliciter, ut totum pretium refundatur. Si tamen emptor, antequam à retrahente requisitus fuerit, rem denuo alteri vendiderit, pro pretio majore, quam quòd ipse pro ea dederat, non tenetur retrahens, prosequens rem suam secundo illi emptori illud augmentum solvere, sed solum refundere ei illud, quòd à primo emptore, seu in prima venditione pro re datum, Castrop. *loc. cit.* cum Tiraq. *l. 1. de retract. §. 12.*

D d

§. 12.